

Cəlil Məmmədquluzadə və Yusif Vəzir Çəmənzəminli

Vasif Quliyev

AMEA Nizami Gəncəvi adına Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyi. Azərbaycan.

E-mail: vasif5000@mail.ru

<https://orcid.org/0000-0002-5372-2328>

Annotasiya. Büyük ədib Cəlil Məmmədquluzadə “Molla Nəsrəddin”i təsis edəndən sonra jurnalın ətrafına xeyli ziyalı toplaşdı. O dövrün ədəbi-badii ələmində özünəməxsus yer tutan, əqidəsi və içtimai mövqeyi mollahəsərəddinçilərlə eyni olan, onlara bir cərgədə addimlayan bəzi ziyalılar belə bir jurnalın naşr olunmasını alqışlayır, məcməə haqqında, onun redaktoru Cəlil Məmmədquluzadə və əsərləri barədə dövri mətbuatda çıxış edərək müsbət fikir və rəy söyləyirdilər. “Molla Nəsrəddin” jurnalının naşrində və eyniadlı ədəbi məktəbin yaranmasında Nəcəf bəy Vəzirov, Firdun bəy Köçərli, Əbdürəhəmən bəy Haqverdiyev, ədəbin Üzeyir bəy Hacıbəyov kimi şușalı dostlarının və həmkarlarının da rolü az olmamışdır. Onlardan biri də görkəmli yazıçı və içtimai xadim Yusif Vəzir Çəmənzəminli idi. O, Cəlil Məmmədquluzadəni “adəbi dövrün başçısı” və “Molla Nəsrəddin” jurnalını “ən şöhrətli, ən nüfuzlu mətbuat orqanı” adlandırdı. Məqalədə Yusif Vəzir Çəmənzəminlinin böyük yazıçı ilə tanışlığı, ədəbi əlaqələri, “Molla Nəsrəddin” jurnalında çıxışları öz əksini tapmışdır.
Açar sözlər: Cəlil Məmmədquluzadə, Yusif Vəzir Çəmənzəminli, “Molla Nəsrəddin” jurnalı, hədələyici məktublar, nüfuzlu mətbuat orqanı

<http://dx.doi.org/10.29228/edu.192>

Məqaləyə istinad: Quliyev V. (2020) *Cəlil Məmmədquluzadə və Yusif Vəzir Çəmənzəminli. “Azərbaycan ədəbiyyatşünaslığı”, № 1, səh. 92-97*

Məqalə tarixçəsi: göndərilib – 27.02.2020; qəbul edilib – 06.03.2020

Jalil Mammadguluzadeh and Yusif Vazir Chamanzaminli

Vasif Guliyev

National Museum of Azerbaijan Literature named after Nizami Ganjavi of ANAS.
Azerbaijan.

E-mail: vasif5000@mail.ru

<https://orcid.org/0000-0002-5372-2328>

Abstract. After establishing the journal “Molla Nasraddin” by great writer Jalil Mammadguluzadeh, many intellectuals gathered around this journal. Some intellectuals who had a special place in literary-artistic world of that period, whose social position was the same with mollahəsərəddinists, and stepped with them in the same queue welcomed publishing this journal and said a positive opinions and reviews about the collection and its editor Jalil Mammadguluzadeh and his works in the periodical press. Najaf bəy Vəzirov, Firdun bəy Koçərli, Abdurrahim bəy Hagverdiyev and Uzeyir bəy Hajibeyov and other friends of the writer from Shusha has a great role in the creation and publication of the journal. One of them was the prominent writer and public figure Yusif Vəzir Chamanzaminli. He called Jalil Mammadguluzade as “head of literary period” and the journal “Molla Nasraddin” as a famous and influential press agency. In the article is reflected Yusif Vəzir Chamanzaminli’s

Yusif Vəzir "Molla Nəsrəddin"da çap olunmaması da, ondan ayrılmır, əvvəlki kim jurnal
yənə da eyni şövq, eyni məhəbbətlə oxuyurdu. İlk nömrəsindən "Molla Nəsrəddin"ə samimi qəlb
dən vurulan gənc Yusif Vəzir onun səhifələrindən vaxtsa öz imzasını görmək arzusunda idi, bu
na böyük mənəvi ehtiyac duyurdur. Lakin nədənsə jurnal öz səhifələrində ona hələlik yer vermirdi.
Ədib sonralar bu baradə yazırıldı: "Karikaturalurlarla bərabər, kiçik məqalələr da yazımağa başladım.
Lakin məqədilərim müvəffəqiyyət qazana bilmədi. İlk təcrübələrin nəticə vermeməsi məni işdən
sovutmadı" [2].

1906-ci il sentyabr ayının sonlarından etibarən Yusif Vəzir öz təhsilini artıq Bakı Real Məktəbində davam etdirirdi. O, Şuşada olduğu kimi, Bakıda da, yay tillorunu keçirdiyi Aşqabad-də, ümumiyətə, harda olursa-olsun, "Molla Nəsrəddin"i tapib oxuyur və jurnalın xalq arasında geniş yayılmış üçün alındıq galanı asırigmardı. 1907-ci ilin yayında Aşqabadda xalqıǵıdına qonaq olarkən Yusif Vəzir başları ticarət işlərinə qarışan, dünyanın gedisatından xəbərləri olmayan adamların da bu jurnalda maraqlandıqlarını və onu acgözlükla oxuduqlarını belə xatirlayırdı. "Xalımuñ orı bir balaca arıſlışib, özünüm savadı yoxdursa da, "Molla Nəsrəddin" oxunanda güş və huluslu olaq verir. Tez-tez gürülş [3].

Nahayat, "Molla Nasreddin" jurnalında Yusif Vəzirin başına bəla götürən ilk mətbü yazısı - "Qarabağ pır və ocaqlarını keşkin suradə təqnid edən bir məktub" da dərc olundu. "Müdiri-möhərrəm sarlövhası" və "Bakı realnı şkolasının altıncı sinifinin şagirdi Mir Yusif Vəzirov" imzası ilə çox xan məqalə jurnalın redaktoruna müraciətə başlayırdı: "Nə qədər sizə kağız yazıram, heç çap eləmirsiniz. Görünür ki, "olindizdə düşür zənbəl". Amma na qədər çap eləməsonız da, yənə mon sizdən al çəkməyəcəyim və hər na sikavatım olsa, ancəd sizə eləyacəyim.

Mən qarabığlı olmağımı görə istəyirəm vətəndəki ocaqlarımız ilə sizini tanış eləyim. Görünüki, burlardan sizin xəbəriniz yoxdur, hərəkət olsaydı, indiyə kimi sevgili məcmüənizdə göründür...” [8]

Hələ Şuşada yaşayarkən anasının məsləhət və tövsiyə xarakterli "bala, qırğın ellərdə din məzəhibi sözləri danışma, başına iş açarlar, yazıçıqam. Camaat avamdır, səni öldürərlər", - sözlərin quşaqardına vurun gənc və təcrübəsiz Yusif Vəzirin bu yazısı təkçə Şuşada yox, Bakıda, Tiflisdə, Aşqabadda, Gəncədə... bomba kimi partladı, böyük səs-küyə səbəb oldu. Belə açıq imzalı yazının dörd edilimisi mülliş ünün bir çox arzuolumunmayan nöticələr vəra bilsərdi: onu məktəbdən qovara təshir eləyə, hətta öldürə da bilərdilər.

"Molla Nəsrəddin"da çıxan məqalədə Yusif Vəzir Şuşada, Aşqabadda və bir çox müsəlman mərkəzlərində yalandan ocaq, pir düzəldib, onlardan qazanc güdənləri, öz savadsızlıqları ilə xalqı həddəbaxlıya duçur edən müəllimləri ifşa edir, hamunin - kasibin da, dövlətinin də son manzillərinə olan qəbiristanlıqda yerlərin insanları ictimai mənşəyin görə bülünməsinə təqib atışına tuturdur. Üstölk, o, cavallıq edərək dövrünün on nüfuzlu şəxsiyyətlərinən olan müsiqiçunası, rəssamı, şairi, alimi, adəbiyyatçısını, müəllim Mir Möhsün Nəvvab Qarabağının adını çəkir, onu adamlara dua yazmaqdə təqsirləndirirdi. Məqalədə dərc ediləndən sonra müəllif açıq və gizli imzalarla çoxlu təbliğatçı, hədə məktublarının gəlməsi, onun ölümə hədələnməsi məhz böyük bir şəxsiyyətə sataşmasının nəticəsi idi. Xüsusi, hamyənləri - qalaları və Bakıda yaşayış qarabağlılar qan-qan deyirdi. Uşaqlıq dostu Muxtar Abdullayev Şuşadan göndərdiyi 15 oktyabr 1907-ci il tarixli həjavatın və kədar dərə məktubunda yazdırıldı: "Əziz Yusif! Sənən "Molla Nəsrəddin" jurnalında çap olunmuş məqalədə yerli müsəlmanlar arasında böyük həyəcana səbəb oldu.

Qaragırular tərəfindən səni pislik gözləyir. Ona görə də xəbərdarlıq edirəm, ehtiyatlı ol! Bir sözlə, camat sənə qarşı narazılığını bildirir. Yığıncaqlarda sənin ünvanına xoşagelməz nüfuzlu söyüşlər yağdırırlar. Əgər istayırsənə, sənin rəhmətliliklərinin ruhları əziyət düber olmasın, bəzən sənərlər məsənlər olma.

Balkı, sənə elə gəlir ki, bu sözləri yazımaqdə mən də özümü avam kütlənin nümayəndəsi heç təsab edirim! Həq bir vaxt! Allahla olsun ki, mən səni özündən də çox istəyirəm. Həmisi sənin parəndə düşünürəm, ələlxüsüz, məqalən jurnalda cap olunanından sonra...

Məqalənin altında adını və familyanı yazımaqdə böyük səhvə yol vermişən. Allah xatirinə irəyini sixma” [4, s.23].

Bir neçə gün keçdən sonra Yusif Vəzirin üvənəsi Aşqabaddan da bir məktub gəldi. Məktubun müellifi bir tərəfdən nəhayət söyülər yağıdıraraq onu təhqir edir, o biri tərəfdən isə yazısının dərəcədə edildiyi "Molla Nəsrəddin" jurnalı vasitəsilə müsəlmanlardan üz istəməsini tələb edirdi. Əgər Yusif Vəzir üzr istəməsə, onun öldürüləcəyi bildirirdi. Məktublar ara vermirdi. Yusif Vəzir Aşqabaddan bir neçə gün dalaşdal galan məktublarda onu dinsiz, mazhabsız, Allaha hesab edir və yəni da hədə-qorxu görlərdi. Gündündən artın təziyilər gənc Yusif Vəziri artıq təngə gətirmişdi. O, öldürüləcəyindən çox, məktəbdən qovulacağından ethiyyat edirdi. Yusif düşdüyü bu vəziyyətdən çıxmək üçün Həşim bay Vəzirova müraciət eldi. Onun məsləhəti ilə Həşim bayın redaktoru olduğu "Təzə hayat" qəzetində [5] "İzahat" adlı yazı ilə çıxış edər "Molla Nəsrəddin"da dərc olunan məqalənin naş üçün qələmə afdığını, məqəsənin isə pirləri və ocaqları tanqid etmək deyil, yalnız və yalnız kiminsə hiylagərlərinə hərəkətlərini ifşa etməkdən ibarət olduğunu bildirirdi. Bu izahatdan sonra qaragürühüçələr Yusif Vəzirdən ol çəkdlər.

... Yusif Vəzir həmin vaxtdan bədii yaradıcılıqla məşğul olmağa başladı, 1907-ci ilin sonlarında "Şahkulunun xeyir işi" adlı illi hekayəsini yazdı. Bu əsərin yazılıması iki böyük yazıcının adıyla bağlı idi. Müəllif etiraf edir ki, bu əsərini Cəlil Məmmədquluzadənin "Qurbanəli bay" hekayəsinin tasiri ilə yazmış və oxuyub fikrini bildirmək üçün olyazmasının Əbdürüşüm bay Haqverdiyevə təqdim etmişdi. Böyük ədib hekayəni oxuyub-bəyənmış və bəzi düzüzləşlər edəndən sonra demisi ki, bu günlərdə Tiflis gedəcək, hekayəni aparsın, "Molla Nəsrəddin" jurnalında çap elasınlar. Əbdürüşüm bay Haqverdiyev hekayəni Tiflisde "Molla Nəsrəddin" redaksiyasına verir. Lakin günlər, aylar keçir, amma bundan bir xəbar-ətar çıxmır ki, çıxmır. Yusif Vəzir hekayəsinin taleyi ilə maraqlanır, "Molla Nəsrəddin"ə bir neçə dəfə məktub yazar, lakin yenə də cavab ala bilmir. Tədqiqatçı-alim, filologiya elmləri doktoru Kamran Məmmədov yazar: "Ola bilar ki, "Taza həyat" qəzetiində izahat yanan Yusifin hərkəti Cəlil Məmmədquluzadənin xoşuna gəlməmişdir" [1, s.47].

Həmin vaxtdan Yusif Vəzir "Molla Nəsrəddin"lə əlaqəsinə tamamilə kəssə də, ondan müayyən dərəcədə incisə də, əvvəlki kimi macmuanı yena də müntəzəm oxuyur, ondan gen-bol bəhələnirdi. Hətta jurnalda verilən elanlarda və çağırışlarda da biganza qalmır, onun səsi səs verdiridir. 1911-ci ildə "Molla Nəsrəddin" Azərbaycan xalqına müraciət edərək belə bir elan vermİŞDİR: "Böyük satirik şairimiz Mirzə Ələkbər Sabir ağır xəstəliyə tutulmuşdur. Maddi cəhdən köyməyə ehtiyacı var" [7, s.7]. Bu müraciətlə əlaqədar olaraq Yusif Vəzir oxuduğu Kiyev universitetinin azərbaycanlı tələbələrindən 10 manat ianə toplamış və "Molla Nəsrəddin" in redaksiyasına göndərmişdir [6, s.161].

"Molla Nəsrəddin" jurnalının 1908-ci il tarixli 3-cü nömrəsinin üz qabığında İranın Nəcəf şəhərinin müctəhidlərinin və həmin ilin 3 fevral tarixli 5-ci nömrəsində isə Bakıdakı Hacı Cavad məscidində mollə Məmmədəminin sağ əlində Quran, sol əlinin iki barmığı ilə "Molla Nəsrəddin" in ucundan tutmuş karikaturalarının verilməsi ruhaniləri və ümumiyyətə, əhalinin dindar təbaqasını bark hiddətləndirdi. Onlar macəməni lənətləyir, xalq intiqamı çağırırdılar. Sonra bəlkilər 30000 adəmin imzası ilə Qafqaz canişinə teleqraf vuraraq dini təbliğ edən Cəlil Məmmədquluzadəni cəzalandırmağı və jurnalı bağlamağı tələb edirdilər. Lakin mütarəqqi ziyanlıları "Molla Nəsrəddin" i müdafiağa qalxıdlar və dindarların bu qatı tələbərinin qarşısını aldırlar. Bakı Realni Məktəbinin bir qrup tələbəsi, o cümlədən, Yusif Vəzirov, Mirkəsən Vəzirov, Qazənər sabayıv, Mirasadullı Mirqasimov başda olsaqla 22 nəfər tələbə "Molla Nəsrəddin" jurnalının çapının eleyhinə olanlara layiqli cavab verdilər. "Baku" qəzetində dərc olunan cavab məktubunda deyilirdi: "Molla"nın əhəmiyyətini gözdən salmaq bütün Yer kürəsində yaşayan müsəlmanları üçün insafsızlıqdır. "Molla"nın fəaliyyətinin təbii nəticəsi bu oldu ki, "ağalar", "varlılar hakimiyyəti" "zərərlər molla"nın nəşriyi nəcər olursa-olsun dayandırmağı öz qarşılırlarına bir məqsəd kimi qoymurlar. Bu yeganə jurnalı hamisəlik məhv etmək isteyirlər. Budur, son gülardan Bakıda belə bir şayiə davam edir ki, guya, başlıqları "Molla" haqqında olan fitnahlarlı davam edir.

Onu bağlamaq isteyirlər.

... Bu sayıları nazaar alaraq "Molla"nın işliğini sürdürmek isteyen düşmənlər qarşı öz nifratimlə bildirmək, "Molla" ilə həmrəy olduğunu bildirir və müsəlman demokratiyasına namuslu xidmət edan "Molla Nasreddin" jurnalına uzun ömür arzuluyarıq" [9].

Yusif Vəzir Saratov şəhərində yaşayarkən (1916-1917) Azərbaycan xalqının mənəvi və maddi ehtiyaclarına, digər həlli vacib olan məsələlərə aid məqalələr yazır və Bakıda çıxan mətbuatın orqanlarında dərc ediridir. Ədibin "Biza ciddi mətbuat çıxdan lazımlı idi" məqaləsi milli mətbuatımızın vəziyyəti haqqında o dövrdə yazılmışdır və yaxşı əsərlərdən biridir. Bu məqaləsində Yusif Vəzir mətbuat tariximiz, xüsusilə, 1905-1916-ci illərdəki ümumi vəziyyətini siaciyətəndirir, Azərbaycan dövri mətbuatının qarşısında duran vəzifələrdən qisa şəkildə danışır, "Molla Nəsrəddin" barədə isə həm ayrıca, həm də məhəbbətlə söz açır: "Əsrlərə məzhəb ilə təbiyə tapan millatımız asquaredir ki, "Molla Nasreddin" jurnalının zühruruna artıqlığında sevindi. "Molla Nasreddin" da avval illər, doğurdan, gözlər caiziblə idi, məsləki sabit və salamat, yazılın kamil və şirin, dili asan və xalqa yarıcı. Özü da mahir rəssamlar qələmindən çıxmış şəkillərlə müzayən idi. Həqiqətdə, "Molla Nasreddin" jurnalı ilə bir fərqli edə bildirik.

Ciddi qəzət və jurnallarımız çatın dilləri, duzsuz yazıları və məsləksizliyi ilə oxucular zara gatirdiyi zaman "Molla Nəsrəddin" şöhrət tapıb, vətonimizin hər bir guşasında oxunurdu. Tüccar, əsnaf, ayan, əsraf, avam, xas – hər bir sinifdə rəğbat qazanırdı. Kəmsavad bəqqallarımız, çorakçılarımız həccələyə-həccələyə oxuyur, "Molla Nəsrəddin"dən ləzzət apardıqları kimi, studentlərimiz, doktorlarımız, laqeydər boy və hökumət morumluğundə olanlarımız from ondan həzir alırdılar. Cox ailələrdə arvadlar toplanıb, balaca uşaqları oxutdurub, qulaq asardılar" [3, s. 179-180].

Məqələnin sonunda Yusif Vəzir qəzet və jurnal redaktorlarının qeyri-ciiddi hadisələrə az aludan olmağa, böyük məssələlərdən yapışmağa, xalqın aylamasına, mədəniləşməsinə kömək edən əha-miyatlı yazılar çap etməyə çağırıb, xalqın istək və arzularını, müsbət cəhatlərinin, gözəl ananalarını eksi etdirən "Molla Nəsrəddin" kimi təzə mətbuat orqanlarının yaradılmasını vacib sayırdı. Qeyd edirdi ki, Azərbaycanda nəşr olunan qəzet və jurnallar arasında "Molla Nəsrəddin" qədər nüfuzlu olmamışdır. Bunun bir çox səbəbləri vardı. Ən əsası isə "Molla Nəsrəddin" geniş kütlənin anlayacağı bir dildə yazıdır...

1926-ci ilin aprel ayında Fransadan həmşəlik vətənə dönen Yusif Vəzir Çəmənzəminli artıq şöhrəti Azərbaycanın sərhədlərindən çox-çox uzaqlara yayılmış Cəlil Məmmədquluzadə ilə şəxsən tanış olmuşaq qarara alı və tezlilik böyük ədiblə görüsüb, tanış oldu. Yusif Vəzir 1934-cü ildə "Ədəbi dövrün başçısı" adlı məqaləsində yazırırdı: "1926-ci ilə qədər Mirzə Cəlili bizzat tanımazdım. Mən onu qaiabantan tanıyın ki mən onu də məni artıq bir ədabi sima kimi tanığını bildirdim. Hələ inqilabdan əvvəl "Cənnətin qəbzi"ni oxuyub, təqdirkar mülahizələr yürütdüyüni eșitmışdım. 1926-ci ildə telefon edib, onu ziyarət edəcəyimi bildirdim. Evdə görüşməkdan əkinərək "Bakı İşçi Naşriyyatı" idarəsinə gələcəyini və orda görüşəcəyini vad etdi. O biri gün ortaboylu, iki bigluların çopur burnunun üzəri tükülü, iki əsəli bir adam masasına yanaşdı. Qalxıb, çıxdan həsrində olduğum Mirzə Cəlilin əlini sıxımdım. Güla-gülə:

- Yazlarınızdan sizi çox yaşı zənn edirdim, cavanmısınız, - dedi.

İş esnasında galişi ətraflı görüşümüze mane oldu. Məni evinə çağırıldı. Bir axşam getdim, oturduq, axşamı Mirzə Cəlilə yaxından tanış oldum. Büyük adəbi dövr yaradan, ictimai həyatımızda inqilablar törədən, 25 il populyar məcmuəyə rəhbərlik edən bu böyük sima mənə saxılığında olduğundur.

Sonralar küçədə tez-tez ona rast gəlirdim. Mehriban görüşər, halımı xəbər alardı. Artıq xəstə idi, yavas addımlarla yürürdü.

Bu gün o, aramızda yoxdur. Lakin əsərləri yaşayır. Onları təkrar-təkrar oxuyuram. Həm zu və tipləri, latışları bu əsərlərin böyük bir qələmə mənşub olduqlarını aydınmasına ifadə etmək.

Notícia / Conclusion

Yusif Vazır Çəmənzimli Cəlil Məmmədquluzadəni "Ədəbi dövrün başçısı" və "Molla Nəsreddin" jurnalını "ən şöhrətli, an nüfuzlu mətbəuat organı" adlandırmışdır. "Molla böyükdür və orijinaldir" – deyəndə isə "Molla Nəsreddin" jurnalını nəzərdə tuturdur.

Ədəbiyyat / References

1. Kamran Məmmədov. "Yusif Vəzir Çəmənşəminli". Bakı, Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı, 1987.
 2. Y.V.Çəmənşəminli. "Ədəbi dövrün başçısı" məqaləsi. "Ədəbiyyat" qəzeti, 30 yanvar 1934-cü il, №-3.
 3. Y.V.Çəmənşəminli. Bir cavanın dəftəri. Əsərləri, 3 cilddə, III cild. Bakı, "Elm", 1977.
 4. Orxan Vəzirov. Atam Yusif Vəzir Çəmənşəminli haqqında. Bakı, Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı, 1977.
 5. Yusif Vəzirov. "İzahat" məqaləsi. "Tazə həyat" qəzeti, 5 noyabr 1907-ci il, №-304.
 6. "Molla Nəsrəddin". Xəsta şairimiz üçün ianə göndərən möhtəşəm əşxasın adları və ianolorun qədəri. Bakı, "Cinar-Çap", 2008.
 7. "Molla Nəsrəddin" jurnalı. Oxucularımıza. 1 may 1911-ci il, №-16, səhifə 7.
 8. "Molla Nəsrəddin". Bakı, Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı, 1996.
 9. "Baku" qəzeti, 27 fevral 1908-ci il, №-11.

Джалил Мамедкулизаде и Юсиф Везир Чеменземинли

Васиф Гулиев

Национальный музей азербайджанской литературы имени Низами Гянджеви НАНА Азербайджан.

E-mail: vasif5000@mail.ru

Резюме. После того, как великий писатель Джалил Мамедкулизаде учредил журнал "Молла Насреддин", вокруг этого издания собралось немало интеллигентов. Некоторые представители интелигенции, занимавшие в литературно-художественной среде того времени своеобразное место, схожие по духу и общественной позиции с молланасреддиновцами и шагавшие с ними в одном ряду, приветствовали издание этого журнала. Выступая в периодической печати, они высказывали положительное мнение о журнале, его редакторе Джалиле Мамедкулизаде и его произведениях. В печатании журнала "Молла Насреддин" и создании одноимённой литературной школы немалую роль сыграли шушинские друзья и коллеги писателя – Наджаф бек Безиров, Фиридун бек Кечарли, Абдурагим бек Ахвердиев, Узеир бек Гаджикбеков и другие. Одним из них был видный писатель и общественный деятель Юсиф Везир Чеменземинли. Он называл Джалила Мамедкулизаде "главой литературной эпохи", а журнал "Молла Насреддин" "самым славным, самым авторитетным печатным органом". В статье отражены высказывания Юсифа Везира Чеменземинли о знакомстве и литературных связях с великим писателем, а также его публикации в журнале "Молла Насреддин".

Ключевые слова: Джалил Мамедкулизаде, Юсиф Везир Чеменземинли, журнал “Молла Насреддин”, угрожающие письма, авторитетный орган печати